

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Nisporeni din 22 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, declarat de avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului

Rumba Ion xxxxxx, născut la xx xxxxxxxx xxxx, originar și locuitor xxxxx xxxxxxxxx, x. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.06. - 22.12.2016;

Instanța de apel: 17.01.- 21.02.2017;

Instanța de recurs: 28.04. - 28.06.2017.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 22 decembrie 2016, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Rumba Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 45 unități convenționale, în sumă de 900 lei, fiind dispusă executarea sancțiunilor aplicate de sine stătător.

A fost încasată de la inculpatul Rumba Ion în beneficiul lui Vasilachi Nicolai, suma de 3606,09 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 2500 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

A fost încasat de la inculpatul Rumba Ion în beneficiul statului suma de 57 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la efectuarea expertizei medico-legale.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat, *în fapt*, că Rumba Ion la 21 noiembrie 2015, aproximativ la ora 02:00, aflându-se în fața barului amplasat pe adresa x. xxxxxxxxxx, xxx. xxxxxxxxxx xxx xxx, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței, i-a aplicat lui Vasilachi Nicolai mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 23/D din 12 februarie 2016, vătămare corporală ușoară.

3. *Avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului*, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 10000 lei.

În susținerea cerințelor, apărarea a menționat, că amenda stabilită inculpatului prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 30 iunie 2014 a fost achitată în sumă de 9100

lei, or, inculpatul a achitat amenda conform graficului întocmit de executorul judecătoresc la 06 august 2016, ultima tranșă a fost stabilită pentru 30 decembrie 2016 în sumă de 2500 lei, însă inculpatul, conform ordinului de încasare a numerarului nr. TT163554x8YY din 20 decembrie 2016, adică până la data pronunțării sentinței, a achitat ultima tranșă în sumă de 2400 lei.

Prin urmare, apărarea a opinat pentru faptul, că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, a fost admis apelul apărării, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rumba Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a conchis, că deși prima instanță a aplicat corect pedeapsa închisorii pe termen de 1 an pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, aceasta greșit a cumulat integral pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 45 unități convenționale ce constituie 900 lei stabilită prin sentința Judecătorei Ialoveni din 30 iunie 2014, dispunând ca sancțiunile aplicate să fie executate de sine stătător.

Prima instanță greșit a cumulat pedeapsa sub formă de amendă stabilită prin sentința Judecătorei Ialoveni din 30 iunie 2014 în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, prin care lui Rumba Ion i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, considerând că inculpatul a achitat doar 9100 lei din această sumă.

Or, prima instanță nu a ținut cont de faptul că la momentul pronunțării sentinței Judecătorei Nisporeni din 22 decembrie 2016, ultima tranșă a amenzii, a fost achitată la 20 decembrie 2016, bonul ce certifică acest fapt fiind anexat la materialele cauzei penale (f.d. 177-182).

5. *Avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 11), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă.

În motivarea recursului apărarea invocă motive similare celor din cererea de apel, specificând că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea de huliganism în stare de recidivă, dat fiind achitarea ultimei tranșe a amenzii aplicate prin sentința Judecătorei Ialoveni din 30 iunie 2014, la 20 decembrie 2016, adică până la pronunțarea sentinței Judecătorei Nisporeni din 22 decembrie 2016.

6. Asupra recursului declarat de apărare a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestuia cu menținerea deciziei contestate, deoarece la compartimentul individualizării pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat de apărare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, doar în temeiurile prevăzute de lege, iar

conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar în corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar apărarea a invocat în drept temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 11), 12) Cod de procedură penală, cum ar fi: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că, *instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat, or, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

Mai mult, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal relevă, că critica recurentului sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, este tangențială cu temeiul neinvocat de recurent prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, argumente asupra cărora Colegiul penal va expune următoarele considerente.

Colegiul consideră, că argumentele invocate în dezacord cu pedeapsa stabilită în prezenta speță, nu și-au găsit confirmarea, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. art. 7, 61,75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Potrivit explicațiilor conținute în literatura de specialitate, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Rumba Ion poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei închisorii.

Ajungând la concluzia admiterii apelului declarat de apărare, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a constatat, că prima instanță a reținut greșit în privința inculpatului cumularea integrală a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 45 unități convenționale ce constituie 900 lei stabilită prin sentința Judecătorei Ialoveni din 30 iunie 2014, dispunând ca sancțiunile aplicate să fie executate de sine stătător.

În acest context, instanța de apel corect a remarcat, că prima instanță nu a ținut cont de faptul, că la momentul pronunțării sentinței Judecătorei Nisporeni din 22 decembrie 2016, ultima tranșă a amenzii a fost achitată la 20 decembrie 2016, bonul ce certifică acest fapt fiind anexat la materialele cauzei penale (f.d. 177-182).

Revenind la criticele recurentului, Colegiul penal enunță, că acestea vizează în esență reținerea greșită de către instanțele de fond a stării de recidivă în privința inculpatului, soluție care în opinia apărării este neîntemeiată, or, la 20 decembrie 2016 conform ordinului de încasare a numerarului nr. TT163554X8YY, până la data pronunțării sentinței primei instanțe, a fost achitată ultima tranșă în sumă de 2400 lei, în total suma de 11904 lei, respectiv inculpatul nu a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă (f.d. 177-182).

La acest segment, Colegiul penal exprimă solidaritate cu concluziile instanței de apel care făcând referire la prevederile art. art. 34 alin (1), 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, corect a statuat că anterior Rumba Ion a fost în conflict cu legea penală, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Ialoveni din 30 iunie 2014 în baza art. 287 alin. (2) Cod penal.

În speță, actul de huliganism a fost săvârșit de către Rumba Ion la 21 noiembrie 2015, în timp ce ultima tranșă a amenzii stabilite prin sentința nominalizată a fost achitată integral la 20 decembrie 2016, adică ***după săvârșirea faptei de huliganism***.

La momentul săvârșirii infracțiunii de huliganism la 21 noiembrie 2015, Rumba Ion se afla în stare de recidivă, iar argumentele apărării în acest sens sunt neîntemeiate.

Instanța de apel corect a reținut, că deși lui Rumba Ion i-a fost stabilită anterior o pedeapsă neprivativă de libertate, totuși inculpatul nu și-a făcut concluziile

necesare, nu și-a corijat conduita și a continuat să încalce legea penală, prejudiciind interesele societății în raport cu persoana infractorului și împrejurările ce influențează pedeapsa stabilită acestuia, or, prima instanță corect a conchis că infracțiunea este săvârșită în stare de recidivă, la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, antecedentul penal fiind nestins.

Astfel, instanța de apel corect a conchis, că în cazul dat nu poate fi stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, deoarece doar pedeapsa închisorii poate contribui la reeducarea condamnatului, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Dat fiind că infracțiunea a fost săvârșită în stare de recidivă, o altă pedeapsă în afară de cea a închisorii nu este aplicabilă față de Rumba Ion, astfel încât pedeapsa sub formă de amendă, solicitată de partea apărării, nu poate fi aplicată în circumstanțele respective.

Ansamblul de condiții de fapt și drept indică la faptul, că doar o pedeapsă privativă de libertate poate duce la atingerea scopului legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, motiv pentru care instanța de apel corect a menținut pedeapsa de 1 an închisoare aplicată de către prima instanță în privința lui Rumba Ion.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că motivele recurentului enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în privința inculpatului, fiind aplicate pedepse individualizate conform prevederilor legale, iar recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, în cauza penală în privința lui **Rumba Ion xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev